

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 223/2023-36

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného URBAN GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s. r. o., advokátska kancelária, Havlíčkova 16, Bratislava, proti postupom Ministerstva vnútra Slovenskej republiky v konaní ČVS: ORP-284/1-VYS-KE-2016, Okresnej prokuratúry Košice I v konaní sp. zn. 1Pv 89/16/8802, Krajskej prokuratúry v Košiciach v konaní sp. zn. 1Pv/89/16/8802, Okresného súdu Košice I v konaní sp. zn. 10T/25/2017, Okresného úradu Košice v konaní sp. zn. OU-KE-OVVS2-2020/020670-003 a Krajského súdu v Košiciach v konaní sp. zn. 1Sa/1/2021 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 24. februára 2023 domáha vyslovenia porušenia základných práv na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a vlastníť majetok podľa čl. 20 ústavy a čl. 11 listiny a práv na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a pokojne užívať majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupmi vyšetrovateľa a prokurátora v konaní o jeho trestnom oznámení, okresného súdu v trestnom konaní, ktoré začalo na jeho trestné oznámenie, a okresného úradu v priestupkovom konaní potom, ako vec, ktorá začala na základe jeho trestného oznámenia, bola postúpená na prejednanie priestupku s tým, že okresnému úradu bude prikázané konať bez zbytočných prietáhov a bude mu priznané finančné zadosťučinenie.

2. Sťažovateľ ústavnú sťažnosť doplnil podaním doručeným ústavnému súdu 21. marca 2023 a domáhal sa vyslovenia porušenia totožných ústavných práv aj postupom krajského súdu v konaní o jeho správnej žalobe opomenutého účastníka proti žalovanému okresnému úradu s tým, že krajskému súdu bude prikázané konať bez zbytočných prietáhov a bude mu priznané

finančné zadost'učinenie. Sťažovateľ ústavnú sťažnosť doplnil podaním doručeným ústavnému súdu 19. apríla 2023 a domáhal sa vyslovenia porušenia totožných ústavných práv aj postupom okresnej prokuratúry.

II.

3. Na trestné oznámenie sťažovateľa z 9. februára 2016 vyšetrovateľ 15. februára 2016 začal trestné konanie a 17. mája 2016 vzniesol obvinenie páchatel'ovi, ktorý mal sťažovateľa 9. februára 2016 fyzicky napadnúť a odcudziť mu telefón a peniaze. Za to si v konaní sťažovateľ uplatnil náhradu škody. Prokurátor 29. marca 2017 na páchatel'a podal obžalobu za prečiny ublíženia na zdraví, výtržníctva a krádeže. Okresný súd rozsudkom z 8. novembra 2017 páchatel'a uznal vinným z prečinu výtržníctva, no krajský súd uznesením z 26. apríla 2018 tento rozsudok zrušil a vec vrátil okresného súdu. Okresný súd rozsudkom z 23. januára 2019 páchatel'a uznal vinným z prečinov výtržníctva a ublíženia na zdraví, no krajský súd uznesením z 3. októbra 2019 tento rozsudok zrušil a z dôvodu nepatrnej závažnosti skutkov vec postúpil okresnému úradu na prejednanie priestupku.

4. Okresný úrad po predložení spisu 28. februára 2020 sťažovateľa ako poškodeného upovedomil o pojednávaní nariadenom na 11. september 2020 a 25. novembra 2020 uznal páchatel'a vinným z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. O náhrade škody sťažovateľa však nerozhodol, rozhodnutie o priestupku mu nedoručil, a to ani na jeho žiadosť z 11. februára 2021.

5. Sťažovateľ sa preto správnou žalobou z 13. apríla 2021 na krajskom súde domáhal, aby bolo okresnému úradu uložené doručiť mu rozhodnutie o priestupku, a ak tak okresný úrad neurobí, aby mu bola uložená pokuta. Krajský súd uznesením z 19. januára 2023 okresnému úradu uložil doručiť sťažovateľovi rozhodnutie o priestupku s tým, že o náhrade trov bude rozhodnuté po skončení konania. Krajský súd sťažovateľa 20. februára 2023 vyzval na oznámenie, kedy mu bolo doručené rozhodnutie okresného úradu. Okresný úrad 13. februára 2023 doručil sťažovateľovi rozhodnutie o priestupku. Sťažovateľ proti tomu 20. februára 2023 podal odvolanie.

III.

6. Sťažovateľ namieta, že v konaniach došlo pre nesústredený neefektívny, nehospodárny a hlavne neúčinný postup k priet'ahom, keďže ku skutku došlo pred siedmimi rokmi a napokon o ňom bude rozhodnuté až v priestupkovom konaní. Podľa sťažovateľa vec nie je zložitá a orgánom poskytol potrebnú súčinnosť. Zvlášť k postupu okresného úradu uvádza, že pochybil, keď s ním nekonal ako s poškodeným a nedoručil mu rozhodnutie o priestupku. Tým mu odňal možnosť domáhať sa náhrady škody, a tak zasiahol do jeho základného práva vlastníť majetok. Podľa sťažovateľa tým, že krajský súd v konaní o správnej žalobe dosiaľ nerozhodol o zastavení konania a o náhrade trov konania, naďalej trvá stav jeho právnej neistoty.

IV.

7. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. K odstráneniu tohto stavu dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04). Ochrana základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy sa poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušovanie tohto základného práva ešte mohlo trvať. Ak v čase doručenia ústavnej sťažnosti už nemohlo dochádzať k namietanému porušovaniu

základného práva postupom súdu, ústavný súd ústavnú sťažnosť zásadne odmietne ako zjavne neopodstatnenú (IV. ÚS 102/05, II. ÚS 387/06).

8. Vyšetrovateľ a prokurátor ukončením prípravného konania a podaním obžaloby stratili právomoc rozhodovať v trestnej veci, keď podaním obžaloby čiastočne ukončili stav právnej neistoty sťažovateľa, ktorá spočívala v otázke, či na páchatel'a bude podaná obžaloba. Rovnako v trestnom konaní po podaní obžaloby bola rozhodnutiami okresného a krajského súdu nastolená právna istota, ktorá spočívala v tom, že nie je dôvod na to, aby skutky páchatel'a boli posúdené ako trestný čin. Stav právnej neistoty v trestnom konaní, ktorý spočíval v presvedčení sťažovateľa o tom, že páchatel' spáchal trestný čin, bol odstránený právoplatným postúpením trestnej veci vedenej proti páchatel'ovi na prejednanie priestupku. Stále však pretrváva právna neistota sťažovateľa vo vzťahu k ním uplatnenej náhrade škody, ktorá mala byť spôsobená protiprávnym konaním páchatel'a.

9. Vo vzťahu k porušeniu ústavných práv sťažovateľa postupom okresného úradu, v ktorom sa ďalej konalo nielen o vine páchatel'a v priestupkovom konaní, ale aj o sťažovateľom uplatnenej náhrade škody, je však ústavná sťažnosť podľa § 132 ods. 2 a § 56 ods. 2 písm. d) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) neprípustná. Sťažovateľ ako účastník priestupkového konania sa nápravy môže domáhať žalobou proti nečinnosti orgánu verejnej správy podľa § 242 ods. 1 Správneho súdneho poriadku, pričom podľa § 250 ods. 1 okresnému úradu môže byť uložené, aby v určenej lehote konal a rozhodol, a ak okresný úrad svoju nečinnosť v určenej lehote bezdôvodne neodstráni, možno mu podľa § 251 ods. 1 Správneho súdneho poriadku uložiť pokutu (bližšie III. ÚS 119/2021, bod 9). Okrem toho v osobitnej situácii sťažovateľa, s ktorým okresný úrad v priestupkovom konaní nekonal ako s účastníkom, sťažovateľ mohol a aj úspešne využil správnu žalobu opomenutého účastníka podľa § 179 ods. 1 Správneho súdneho poriadku, o ktorej bolo rozhodnuté ešte pred podaním jeho ústavnej sťažnosti.

10. Vec sťažovateľa, ktorou je v jej okolnostiach jeho záujem o náhradu škody, mohla byť riešená rôznymi postupmi orgánov verejnej moci. Odhliadnuc od možnosti priznania náhrady škody v civilnom spore, ktorý sťažovateľ neinicioval, náhrada škody mu mohla byť priznaná v ním iniciovanom, no medzičasom skončenom trestnom konaní, ako aj v nadväzujúcom priestupkovom konaní. Ak sa však v čase podania ústavnej sťažnosti koná v takom type konania, ktorého priet'ahy možno účinne namietať inak ako ústavnou sťažnosťou (žalobou proti nečinnosti), treba tento právny prostriedok vnímať ako účinný právny prostriedok ochrany ústavných práv sťažovateľa. V prípade ústavnej sťažnosti namietajúcej priet'ahy v postupe orgánov verejnej moci je účinným taký právny prostriedok, ktorý smeruje proti postupu v čase podania ústavnej sťažnosti konajúcich orgánov. Vo vzťahu k orgánom polície, prokuratúry a trestných súdov, pre ktoré je vec sťažovateľa skončená, nemožno hovoriť ani o stave právnej neistoty, keďže prioritným cieľom postupov týchto orgánov je dosiahnutie právnej istoty v otázke možného spáchania trestného činu. Táto právna istota dosiahnutá bola. Preto účinným prostriedkom nápravy stavu právnej neistoty sťažovateľa v jeho prioritnej otázke náhrady škody je žaloba proti nečinnosti aktuálne konajúceho okresného úradu ako orgánu verejnej správy.

11. Vo vzťahu k postupu krajského súdu je ústavná sťažnosť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde zjavne neopodstatnená. Konanie o správnej žalobe začalo 13. apríla 2021 a krajský súd o nej rozhodol uznesením z 19. januára 2023 tak, že okresnému úradu prikázal doručiť sťažovateľovi rozhodnutie o priestupku. Do doplnenia ústavnej sťažnosti 21. marca 2023 bolo rozhodnuté o základe nároku sťažovateľa a aj okresný úrad sťažovateľovi svoje rozhodnutie doručil. Zostáva len rozhodnúť o zastavení konania podľa § 179 ods. 4 Správneho súdneho poriadku a o náhrade trov konania podľa § 175 ods. 1 Správneho súdneho poriadku. Hoci postup krajského súdu nemožno považovať za optimálny, dĺžka konania, ktoré do rozhodnutia, ktorým okresnému úradu bolo prikázané doručiť sťažovateľovi rozhodnutie o priestupku, netrvalo viac ako dva roky, nedosahuje relevantnú intenzitu, ktorá by odôvodňovala porušenie ústavných práv sťažovateľa. Pritom bolo prihliadnuté aj na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva v obdobných veciach, podľa ktorej dĺžka súdneho konania na jednom stupni v trvaní dva až tri roky v závislosti od povahy veci nie je v rozpore s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. apríla 2023

Robert Šorl
predseda senátu